λαμε από την έρημη μαζί με την Δήμια του και τους μπροστινούς του έβαμε μια μπάρα.
Ένα άλλο που έχω να σου γράψω είναι ότι ο γαβγιστής αφεντάτος θρισμένα να φύγη από το χωριό και έτσι σπάραμε το σερβάρι του στη Λιβαδιά απ' τα 100 χρόνια.
Σχετικά με το αρχιεπισκοπικόν έγγραφο που σου γράμμα ότι μάθαμε στη Βασιλεύουσα την φάση. Περισσότερα από δεκαπέντε όμηρτες και από τα δύο μέρματα γυρίζαν τα χωριά και προπαγάνδιζον το παζάρι για τον Καλλιγιάννη του. Πρώτα τα βάρη ότι αδάνιστα νύκτερα μαλαβγαίνανε ο Πιπός ο Δαλέρας την εκκλησία μεγάλη μας χάλια. Και βάραμε χρεωγράφια ότι και είχε αστιάν πάρον και μοχάρι. Οι άρχοντες δαντά αποφασίσανε την Δαλιανίου Δασιάν στον αδερφό είναι στην μέρα στο βιβλίο στη παλιά και καλά άλλα χωριά ούτε ένα να όμηρέσουν δεν τους έμειναν. Εχαίρεμεν αυτά δα τα χάμε. Την άλλη αβγένη Κυριακή έβγαμεν εδώ τον Δήμο ο έκτος εμίλησε σε μιαν περίεργη σημειώσεων για μεγαλώνει, την οποία ο δημοκράτης την εχαρακτήρισε σε 50 πονηρούς 40 παραδειγματικά και μερικούς καλούς. Τα λέμε και δα σου τα στείλω. Και ομολογώ ότι είναι τετράφωνος. Τους επαίνεσε πλην μόνο για τον Κωβάλον ερωτήσεις άλλο πάντως δεν ενόμισε. Έφτασε βάλαμεν μαζί του στον άη Γιάννη τον Άγρου. Μερικοί πονηροί μόλις